

København den 12. maj 2005

Socialminister
Eva Kjer Hansen

Kære socialminister,

Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre har ved flere møder hos dig samt telefonisk redegjort for vores synspunkter om den fremtidige opgaveløsning på socialområdet.

Som bekendt har Indenrigs- og Sundhedsministeren bedt os om skriftligt at fremsende vores ønsker på dette område.

Overordnet mener vi, at de tilbud, der gives til handicappede og mennesker med indlærings- eller adfærdsvanskeligheder, skal være af høj kvalitet, tæt på, og vi skal undgå ventetider. Udviklingen mod mere nærhed og kvalitet i de sociale tilbud og retssikkerhed for de svagest stillede borgere skal fortsættes. Det ser vi positivt på. Men vi finder ikke, at der er taget tilstrækkelige hensyn til kvaliteten, udviklingen af og økonomien i sociale tilbud og vidtgående specialundervisning i struktur- og opgavereformen. Heller ikke for så vidt angår sikkerheden for, at der udbydes og udvikles tilstrækkelige tilbud. Med oprettelse af den nationale videns- og specialrådgivningsinstitution (VISO) må den enkelte borger også sikres en kvalificeret udredning af deres behov og det konkrete sociale tilbud, der stilles i udsigt. Alle borgere med behov bør kunne henvende sig direkte til VISO med henblik på rådgivning og vurdering af deres sag.

Vi har stillet en lang række spørgsmål i forbindelse med behandlingen af lovforslagene i Folketinget. Ministerens besvarelse af disse spørgsmål kan – naturligt nok - medføre forslag til ændringer i de foreliggende lovforslag.

Vi ser frem til at modtage dine ændringsforslag, som du gennemgik på mødet den 3. maj, så vi kan give en mere konkret tilbagemelding på dem.

Med dette udgangspunkt ønsker vi fortsat drøftelse af bl.a. nedenstående emner.

L38:

1. **Faglighed og kvalitet:** Vi ønsker en klargøring af om specialiseringsgraden i sig selv sætter grænser for, hvad der kan decentraliseres, f.eks. dag- og døgntilbud til personer med svær autisme eller DAMP, samt svært sindslidende med udadreagerende adfærd.
2. **Kvalitet før mursten:** Institutionernes hjemsted skal forhandles på plads i forbindelse med rammeaftalen. Her kan kommunen selvfølgelig fremsætte sine ønsker – men intet er vedtaget, før rammeaftalen er færdigforhandlet. En undtagelse kunne være en institution, der kun har kommunens borgere. Rammeaftalen – også den første – skal være detaljeret mht. udvikling af institutionerne (den skal have udviklingsplaner for alle institutioner, ikke kun dem

med over 100 brugere) tomme pladser, akutpladser mv. forsyningssikkerhed og forsyningsansvar (hvilke muligheder har nabokommunen reelt, hvis beliggenhedskommunen fyldes op med egne borgere), have et 4-årigt perspektiv og selvfølgelig være bindende. Efter vedtagelsen (eller undervejs) høring af handicapråd og rådet for socialt udsatte.

3. **Enighed om rammeaftalen:** Der skal i hvert fald i de første år være konsensus om rammeaftalen, senere kan andre modeller aftales.
4. **En solid vidensorganisation (VISO):** Hovedproblemerne er:
 - risikoen for udtynding af viden og erfaringer ved spredning på 99 kommuner
 - om der er besparelser
 - at der etableres en spinkel styrelse, med en faglig bestyrelse, hvis kompetence er uklar og baseret på løs netværksstruktur.

Forslag: VISO etableres som en selvejende institution med en bestyrelse, en række selvstændige fag-visoer, og med selvstændig økonomi. Alternativt som selvstændig styrelse.

5. **Retssikkerhed:** Vi mener, at et fokus på retssikkerheden er helt centralt. Det kan være problematisk, at borgerne kun har en indgang til at få udrettet deres sag. Derfor er det vigtigt, at man som borger og pårørende har ret til at få de berørtes situation og behov vurderet hos VISO. VISO bør også kunne tage sager op, som de vurderer, der er behov for at få belyst.
6. **Udvikling af kvalitet:** Regionerne bør have selvstændige midler til fortsat kvalitetsudvikling af tilbuddene på socialområdet. Der er flere forskellige modeller for dette, som vi allerede har fremført ved tidligere lejligheder.
7. **Økonomi til de konkrete opgaver:** Det er af afgørende vigtighed for os, at der i den enkelte kommune er økonomisk grundlag for at løfte opgaverne på det sociale område. Det kræver, at der foretages en nødvendig og tilstrækkelig økonomisk kompensation ved opgaveflytninger mellem regioner og kommuner samt en socialt retfærdig udligningsreform.
8. **Refusion, der sikrer fagligt fokus:** På trods af større kommuner og en kommende udligningsreform mener vi, at der fortsat vil være meget dyre sociale enkeltsager, der vil være en stor belastning for visse kommuner. Derfor er det nødvendigt at genoverveje den økonomiske refusionsmodel, som foreslået af regeringen. Efter vores mening er det nødvendigt at nedsætte grænsen for den kommunale egenbetaling, så dyre enkeltsager ikke vil belaste den enkelte kommune for voldsomt. Det er uheldigt, hvis sociale enkeltsager direkte kan identificeres i kommunen alene, fordi de vægter tungt i kommunens budget. Udgangspunktet må være den nuværende ordning.

L 39:

9. **Handicapråd:** Vi mener, at handicaprådene i kommunerne allerede bør oprettes pr. 1. januar 2006. Handicaprådernes størrelse skal udvides fra 3-5 til 5-7 for at tage højde for de store kommuner. Handicaprådene bør konstituere sig selv.

10. **Adgang til sociale nævn:** Vi ønsker oprettet så mange sociale nævn, at afstand og transportbarrierer ikke bliver en hindring for, at borgerne kan have personligt fremmøde i en klagesag. Samtidig må der være en sådan kapacitet i nævnene i forhold til antallet af klagesager, at sagsbehandlingstiden ikke i sig selv afholder en borger i at klage over en kommunal afgørelse.

Med venlig hilsen

Mette Frederiksen

Lone Dybkjær